

SYMFONI JARÐARINNAR umfatar fjóra satsir, meinlíkt klassiska forminum. Fyrsti satsur kallast *Andantino espressivo e agitato*, sum merkir skjótt gangandi, sigandi og óróligur. Tónleikurin er breiður við hópín av útsagnum og hugskotum, sum vera borin fram fyri lurtaran, ofta fleiri samstundis. Mótvegis endanum hoyra vit mannamál, tá kór og solistar fáa pláss í tónleikinum. *Lugubre e molto espressivo* merkir dapur og ógvuliga sigandi, og er tað heitið á øðrum satsi. Her byrja vit eftir øllum at dømi í frumhavinum – Ginnungagap – tá tónaskaldið nýtur tey djúpu ljóðførini í orkestrinum. Triðji satstur, *scherzo impromptu* – Skemt uttan fyrireikan – er leikandi, karikerandi og groteskur. Fjórði, og seinasti, satsur nevnist *Furioso Maestoso* og merkir ört og hátignarligt. Tónleikurin er sum navn, og satsurin tyngdarpunktið, har tónaskaldið spennir seg út at fáa endarnir at rækka saman á verkinum, sum verður frumframt á konsertini í Finlandi 9. September í ár.

Mynd: Thomas Koba

orkestur, og heldur óvanligu manningina: manskór og bariton- og sopransolist.

Somuleiðis eru uttaru umstøðurnar hjá tónleikinum eisini tætt knýttar at nevnda verki. Kullervo er ein figurur úr finska tjóðarkvæðnum Kalevala, við góðum menn-ingarmøguleikum, men sum av umstøð-unum gerst ein tragiskur sagnarfigurur, við øllum teimum keðiligu menniskjaligu eginleikunum: fákunnugur, ímintur, ósiðilligur og hevndarhugaður og illmintur. Kullervo beinir fyri sær sjálvum, og kend eru ørindini um deyða hansara, tá hann samskiftir við svørðið og spyr, um tað vil taka lív hansara, og svørðið svarar – einum svørði líkt – at tað er líkamikið, hvørji lív vera tikin.

Verkið hjá mær tekur støðið í Vøluspá og Eddakvæðnum (Gyflaginning), har eg havi lagt dent á fornu skapanarsøguna og um undirgangin – Ragnarok – og endurreisn heimsins. Innihaldsliga knýtur tónleikurin soleiðis samband við Auferstehungs motivið – eitt kent heiti í symfoniskum høpi. Í roynd og veru kunnu vit siga, at tað eru tey somu grundleggjandi livilíkindini sum mannaættin stríðist við í dag, sum bæði Kalevala og Vøluspá royna at lýsa.

Um nakað kann sigast at vera serligt um júst hendan tónleikin, so er tað, at hann í nógu størri mun heldur seg til vanligan hevdbundnan setningsbygnað í mun til fyrstu symfoniina, og at hann inniheldur tað groteska, spei, ironi og humor. Vit fara eisini at hoyra t.d. waltz-, tango- og swing-rútmur saman við tí modernaða ljóminum, Hvussu er hetta íkomið?

Eg havi sjálvandi flutt meg sum tónaskald. Tá eg skrivi heitið Symfoni á nótapappirið, so meini eg tað! Her tekur ein samanum, allar tær royndir sum eru framdar – verkið umboðar tónleik og stíl beint nú, og gjarna eisini eitt vet fram í tíðina. Soleiðis var tað eisini, tá eg skrivaði mína fyrstu symfoni fyri 20

Mynd: Thomas Koba

árum síðani. Tá var tað týðningarmikið, at sameina tað, ið eg hevði lært á konservatoriinum, við mín tónleikaliga uppruna. Ti bleiv verkið eitt bland av teimum hevdbundnu lögnum í Føroyum, og ymsum modernaðum kompositiónsprinsippum. Tað var líkasum beinagrindin, sum tónleikurin hvíldi á, uttan at hevdbundni upprunin nakrantið hoyrdist. Nú eru umstøðurar fullkomiliga broyttar, kanska serliga tí at symfoniin eisini umfatar kór og sangsolistar.

Tá vit nýta sangtekstir í tónleikinum, ber til at lata tey modernaðu systemini fara eitt vet í bakgrundina, tí tekstur og sangur merkir aloftast eisini tryggur hevdbundin tónleikaligur bygnaður og syntaksur. Eg haldi eisini, at evnini úr Eddakvæðnum og Vøluspá krevja, at tilfarið má koma til hoyrnar, saman við modernaða ljóðinum. Eg kann lættliga intonera ymiskt úr Føroysku sangmentanini, tá partar av henni stava frá sama tíðarskeiði, sum fornu kvæðini – úr miðöldini – serliga tá hugsað verður um, at føroysku lögini hava fylgt við kvæðunum upp í gjøgnum tíðina.

Mynd: Thomas Koba

**Askur
Yggdrasils
pínist verri
og meira enn menniskju fata,
hjærtur bitur ovan,
síðan fúnar,
og Niðhøggur gnagar í neðra.**

**Surtur fer sunnan
við suíðandi leyvi
sólin bleiktrar í stríðsguda svørði.
Björgini rapa,
gívrar stumbla,
hælir troða heljarveg
og himinin klounar.**

**Sal sær hon standa,
fagur sum sólin,
tektur við gulli á Gimli.
Har skulu frægir drottir byggja,
og í ævir yndi njóta.**